

สรุปข่าวเด่นรายสัปดาห์

โดยสำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ ณ เมืองมุมไบ ประเทศอินเดีย

Image: mumbaiwalkingtours.com

จุดอ่อนด้านการจัดเก็บและขนส่ง: โอกาสในการลงทุนด้าน Agro-logistics ในอินเดีย

อินเดียมีเป้าหมายที่จะยกระดับอุตสาหกรรมอาหารไปสู่การเป็น World Food Factory ภายในปี 2565 ในขณะเดียวกัน รัฐบาลก็ต้องการยกระดับรายได้ของเกษตรกรให้เพิ่มขึ้นสองเท่าด้วย รัฐบาลอินเดียจึงพยายามพัฒนาสหกรณ์การเกษตรและวิสาหกิจรายย่อย (micro food-processing enterprises) ซึ่งมีจำนวนประมาณ 98% ของกิจการภาคเกษตร และเร่งพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน โดยเฉพาะการเก็บรักษาผลผลิต การแปรรูปและบรรจุหีบห่อ เพื่อลดความเสียหายภายหลังการเก็บเกี่ยวและลดอุปทานส่วนเกิน รวมถึงเพิ่มราคาสินค้าและโอกาสในการขยายตลาดสู่ต่างประเทศ ตามแผนที่ภายใต้ Agricultural Export Policy ที่อินเดียได้ประกาศนโยบายนี้เป็นครั้งแรกเมื่อปี 2561

จากรายงานของ FAO พบว่าการเน่าเสียของผลผลิตทางการเกษตรในอินเดียมีประมาณ 40% ของผลผลิตทั้งหมด ในขณะที่ Food Corporation of India (FCI) ซึ่งเป็นหน่วยงานเพื่อความมั่นคงทางอาหารของอินเดีย ได้ประเมินความเสียหายไว้ที่ 15% ของผลผลิตทั้งหมด และระบุว่า การจัดเก็บและการขนส่งผลผลิตไปยังโรงงานเป็นช่วงที่เกิดความเสียหายมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ National Academy of Agricultural Sciences (NAAS) ที่เสนอให้ภาคเอกชนเข้ามาพัฒนาระบบโลจิสติกส์การเกษตร โดยให้บริการในระดับท้องถิ่นในชนบทด้วย โดยเฉพาะการจัดเก็บและกระจายสินค้าประเภทธัญพืช ได้แก่ ข้าว และ ถั่ว

Food category	Annual percentage losses in India
Grains	4.6-6.0% (Cereal)
Fruits & vegetables	4.6-15.9%
Dairy	0.90%
Meat	2.70%
Poultry	7.2% (Eggs)
	6.7% (Meat)
Fish	5.2% (Inland)
	10.5% (Marine)

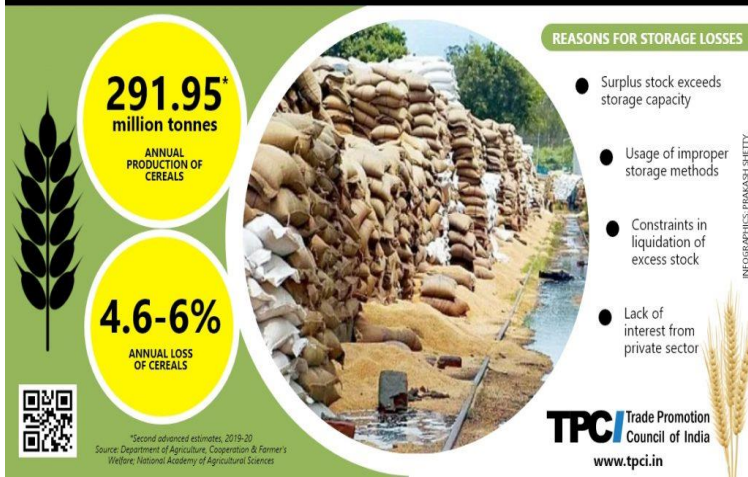
อินเดียผลิตธัญพืชได้ 291.95 ล้านตัน ในฤดูกาลผลิตปี 2562-63 โดยมีการสูญเสียประมาณ 5% หรือประมาณ 15 ล้านตัน เฉพาะข้าวสาลีที่คนอินเดียใช้ทำแผ่นแป้งและทานเป็นอาหารหลัก มีการสูญเสียประมาณ 10% จากผลผลิตที่มีประมาณ 100 ล้านตันต่อปี ซึ่ง NAAS พบว่าเกิดจากการจัดเก็บข้าวสาลีไว้ในถุงที่ไม่มิดชิดทำให้รั่วไหล ถูกสัตว์แทะ และมีมูลนกหล่นใส่ รวมถึงถูกฉวยไปโดยฝีมือของมนุษย์เอง

Source: Indian Council of Agricultural Research (ICAR), 2019

แม้ว่าอินเดียจะสามารถผลิตโลหะใช้ในประเทศได้เอง แต่ก็ยังขาดความชำนาญในการผลิตโซโลสำหรับการจัดเก็บสินค้าเกษตรที่ทำจากโลหะ ทำให้ต้องมีการนำเข้าในราคาประมาณ 350 เหรียญสหรัฐ ในขณะที่ ธุรกิจโซโลที่ให้บริการจัดเก็บธัญพืช (Bulk Storage) มีความจุสูงสุดได้เพียง 2 แสนตัน จากข้อจำกัดนี้ทำให้เกษตรกรอินเดียต้องเร่งขายผลผลิตออกไป ก่อนที่จะมีการสูญเสียและขาดอำนาจต่อรองเนื่องจากคุณภาพที่ลดลง ในขณะที่ วิสาหกิจของรัฐเองอย่าง FCI และ Central Warehousing Corporation (องค์การคลังสินค้า) ก็ขาดแคลนพื้นที่จัดเก็บเช่นกัน และต้องไปเช่าพื้นที่จัดเก็บแบบชั่วคราว/กลางแจ้ง (Cover & Plinth) ยกตัวอย่างเช่น ในรัฐปัญจาบ เมื่อปี 2562 มีข้าวสาลีประมาณ 8.79 ล้านตันที่ต้องถูกนำไปเก็บไว้ในพื้นที่จัดเก็บชั่วคราวเหล่านี้ ทำให้มีต้นทุนการจัดเก็บสูง โดยต้นทุนการจัดเก็บและขนส่งข้าวอยู่ที่ 17 บาท/กก. และ 11 บาท/กก. สำหรับข้าวสาลี ในขณะที่ FCI ขายข้าวและข้าวสาลีให้รัฐบาลภายใต้โครงการ National Food Security ในราคาเพียง ประมาณ 1.50 บาท/กก. เท่านั้น

Disclaimer: การเผยแพร่ข้อมูลในที่นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นการให้ข้อมูลแก่ผู้สนใจเท่านั้น สำนักงานส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ ณ เมืองมุมไบ จะไม่รับผิดชอบต่อความเสียหายใดๆ ที่อาจเกิดขึ้นจากการนำข้อมูลนี้ไปใช้

FOODGRAIN STORAGE LOSSES IN INDIA

สินค้าเกษตรอีกกลุ่มหนึ่งที่มีการสูญเสียมากคือผักและผลไม้ ซึ่งอินเดียยังขาดระบบโลจิสติกส์สำหรับของสดจากสถิติในปี 2561 พบว่าอินเดียมีกิจการด้านนี้ประมาณ 7,645 ราย ซึ่งสามารถรองรับผลผลิตได้เพียง 34.95 ล้านตัน โดยกว่าครึ่งหนึ่ง (57%) ของผลผลิตมาจากรัฐอุตตรประเทศและเบงกอลตะวันตก และ 75% ให้บริการจัดเก็บมันฝรั่งเท่านั้น ในขณะที่ ระบบจัดเก็บและขนส่งด้วยความเย็น (Cold Storage & Logistics) ยังขาดแคลนสำหรับผักและผลไม้ ซึ่งต้องสูญเสียอย่างน้อย 10%

นักวิชาการให้ข้อสรุปว่า นอกจากการวางแผนการผลิตให้สอดคล้องความต้องการแล้ว อินเดียจำเป็นต้องยกระดับบริการโลจิสติกส์การเกษตร โดยเฉพาะการสร้าง Grain Silo และ Cold Storage ซึ่งจะช่วยเหลือการระบายสินค้าเกษตร รักษาคุณภาพ และลดต้นทุนราคาสำหรับการแข่งขันในตลาดส่งออกด้วย ทั้งนี้ อินเดียต้องลดการพึ่งพาการให้บริการของวิสาหกิจของรัฐ โดยส่งเสริมให้ภาคเอกชนเข้ามาทำธุรกิจบริการโลจิสติกส์ (Agro-logistics) มากขึ้น โดยเฉพาะระดับหมู่บ้าน/ตำบล (Panchayati Level) เพื่อให้มีพื้นที่จัดเก็บเพียงพอในระดับท้องถิ่นซึ่งไม่จำเป็นต้องมีขนาดใหญ่ เพื่อให้สหกรณ์และวิสาหกิจรายย่อยสามารถเข้ามาใช้บริการได้โดยมีต้นทุนไม่สูงนัก ซึ่งต้องกระตุ้นให้เกิดกลไกการแข่งขันในตลาดระหว่างผู้ให้บริการภาคเอกชนด้วยกัน รวมถึงมีมาตรการสินเชื่อเพื่อให้วิสาหกิจในพื้นที่เข้ามาลงทุนและเป็นเจ้าของระบบจัดเก็บและกระจายสินค้าเกษตรในท้องถิ่นตนเองด้วย

ที่มา www.tpci.in มิถุนายน 2563

ข้อมูลเพิ่มเติมและข้อคิดเห็น

ข้อมูลด้านการสูญเสียของผลผลิตทางการเกษตรในอินเดีย สะท้อนให้เห็นว่าอินเดียขาดแคลนบริการด้านการจัดเก็บและกระจายสินค้าการเกษตรอย่างมาก ส่งผลให้เกิดการเน่าเสีย และเสียโอกาสที่จะเก็บของไว้ขายในช่วงที่ราคาดีขึ้น รวมถึงก่อให้เกิดต้นทุนที่ไม่จำเป็นจากระบบที่ยังไม่มีประสิทธิภาพด้วย (อาทิ การจัดเก็บแบบ Cover & Plinth) ในขณะที่ รัฐบาลอินเดียเองก็สนับสนุนการเข้ามาลงทุนของบริษัทต่างชาติในบริการสาขาโลจิสติกส์ ซึ่งข้อมูลจาก Venture Intelligence พบว่ายังมีการลงทุนจากต่างชาติในกิจการเหล่านี้้น้อยมาก โดยการลงทุนหลักๆ มาจากกลุ่มทุน Temasek ของสิงคโปร์ และ เนเธอร์แลนด์ ซึ่งประกาศว่าจะเป็นพันธมิตรในการพัฒนาการส่งออกสินค้าเกษตรแปรรูปจากอินเดีย โดยนำเครือข่ายธุรกิจโลจิสติกส์มาสนับสนุน

การส่งออกสินค้าเกษตรของอินเดียในเดือน เม.ย. และ พ.ค. 63

Commodities	Exports in April 2019	Exports in April 2020	% change on Y-o-Y Basis of April	Exports in May 2019	Exports in May 2020	% change on Y-o-Y Basis of May
Tea	64.9	20.19	-68.89	68	49.68	-26.94
Coffee	73.2	40.83	-44.22	76.33	71.97	-5.71
Rice	589.43	547.96	-7.04	636.58	685.19	7.64
Other cereals	17.01	10.06	-40.86	19.14	9.66	-49.53
Tobacco	80.53	25.39	-68.47	81.21	70.04	-13.75
Spices	297.42	201.71	-32.18	289.37	319.89	10.55
Cashew	42.49	13.79	-67.55	42	28.2	-32.86
Oil meals	63.84	31.54	-50.6	145.04	94.26	-35.01
Oil seeds	95.08	35.82	-62.33	191.71	114.66	-40.19
Fruits & vegetables	224.13	203.3	-9.29	194	191.45	-1.31
Cereal preparations & miscellaneous processed items	115.91	59.95	-48.28	130.73	107.93	-17.44
Marine products	471.72	264.46	-43.94	525.23	429.94	-18.14
Meat, dairy & poultry products	349.91	138.79	-60.34	323.38	141.05	-56.38

Source: Ministry of Commerce & Industry of India, in US\$ Mn

ในด้านหนึ่ง นโยบายของอินเดียในการพึ่งพาตนเองและยกระดับภาคเกษตรเพื่อการส่งออก อาจจะมีผลต่อการส่งออกของไทยทั้งในตลาดอินเดียเองและในตลาดโลก อย่างไรก็ตาม ธุรกิจไทยที่มีความพร้อมควรพิจารณาโอกาสในการเข้ามาทำธุรกิจ โดยเฉพาะการให้บริการ cold-chain logistics แก่ซูเปอร์มาร์เก็ตและตลาดออนไลน์ตั้งแต่ต้นน้ำ (Farm-to-Fork Solution) โดยนำเทคโนโลยีการตรวจสอบย้อนกลับและเน้นการลดผลกระทบต่อสุขภาพตามมาตรฐานสากลเข้าไปใช้ด้วย ทั้งนี้ ในอินเดียมีบริษัทรายใหญ่ที่ให้บริการด้านนี้ ได้แก่

Disclaimer: การเผยแพร่ข้อมูลในที่นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นการให้ข้อมูลแก่ผู้สนใจเท่านั้น สำนักงานส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ ณ เมืองมুমไบ จะไม่รับผิดชอบต่อความเสียหายใดๆ ที่อาจเกิดขึ้นจากการนำข้อมูลนี้ไปใช้

National Bulk Handling Corporation, Andani Agri Logistics, Sohan Lal Commodity Management และ Lakshmi Agri Logistics

ในการจัดการสินค้าเน่าเสียง่าย (Perishable Commodity) จำเป็นต้องยกระดับด้านการแปรรูปและถนอมอาหารควบคู่กันไป ซึ่งรายงานของ KPMG ปี 2017 พบว่าผลผลิตในอินเดียมีการนำไปแปรรูปไม่ถึง 10% เท่านั้น ดังนั้น ธุรกิจไทยควรศึกษาโอกาสในการเข้าไปลงทุน โดยเฉพาะอาหารสำเร็จรูปที่บรรจุหีบห่อ (Packaged Food) ซึ่ง Agriculture and Agri-food Canada พบว่าสินค้านี้ในตลาดอินเดียมีอัตราเติบโตต่อปีประมาณ 18% (CAGR) ซึ่งเกิดจากวิถีชีวิตคนชั้นกลางในเมืองใหม่ที่มีเวลาทำอาหารน้อยลง ในขณะเดียวกัน ข้อมูลจาก Indian Institute of Packaging พบว่าในช่วง 10 ปีที่ผ่านมามีความต้องการใช้หีบห่อสำหรับอาหารเพิ่มขึ้น 2 เท่าตัว โดยเฉพาะภาชนะที่ทำจากกระดาษ ซึ่งเป็นอีกธุรกิจหนึ่งที่ต้องมีการผลิตในอินเดียเพื่อให้ต้นทุนต่ำที่สุด โดยในตลาดอินเดียมีผู้ผลิตสำคัญ อาทิ WestRock India, OJI India Packaging และ Deccan Cans & Printers

Disclaimer: การเผยแพร่ข้อมูลในที่นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นการให้ข้อมูลแก่ผู้สนใจเท่านั้น สำนักงานส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ ณ เมืองมุมไบ จะไม่รับผิดชอบต่อความเสียหายใดๆ ที่อาจเกิดขึ้นจากการนำข้อมูลนี้ไปใช้